

land stadig er stigende, idet Danmark har udført dertil — angivet i runde Tal og beregnet i engelske Centner, der ere lidt større end de danske — i 1882 304,000 Centner, i 1883 353,000 Centner, i 1884 335,000 Centner, i 1885 377,000 Centner, i 1886 400,000 Centner og forrige Aar 1887 efter det senest Oplyste over 480,000 Centner, altsaa henved en halv Million, har det Land, jeg tillod mig at sammenligne med Danmark, nemlig Holland, udført af Natursmør i 1882 et meget betydeligt Kvantum, langt større, end Danmark udførte, nemlig 920,000 Centner, i 1883 986,000 Centner, i 1884 — dette Aar er Margarinen kommen op — 454,000 Centner, i 1885 307,000 Centner, i 1886 359,000 Centner og i 1887 164,000 Centner, altsaa kun omtrent $\frac{1}{6}$ af, hvad det udførte i 1882. Samtidig hermed er naturligvis Indførelsen til England af Margarin steget betydelig for Hollands Bedkommende. Medens de andre Lande, der udføre Margarin til England, nemlig Norge, Belgien og — slaaet sammen under Et — andre Lande kun have indført et ubetydeligt Kvantum, som jeg derfor ikke skal dvæle ved her, har Holland indført — angivet i samme Vægt — i 1884 658,000 Centner, i 1885 772,000 Centner, i 1886 833,000 Centner og i 1887 1,172,000 Centner. Naar nu, mine Herrer, den større Udførsel af Margarin fra Holland til England i pekunter Henseende kunde dække det Tab, som er fremkommet ved, at der udføres saa lidt Natursmør mod tidligere, saa var der for dem, der forsvare, at vi nu skulle leve af Margarin, som vi før have levet af Natursmør, ført Bevis for, at Sagen kunde gaa. Men det forholder sig ikke saaledes; thi det Pengebeløb, som er indkommet for det mer udførte Margarin, kan ikke dække Tabet ved det mindre udførte Natursmør. Jeg skal ikke dvæle længere ved disse Tal for ikke at trætte de ærede Medlemmer, men henvise til den Beretning, der findes i „Berlingske Tidende“, og jeg skal blot udhæve, at selv om Pengebeløbene kunde have dækket hinanden, var det derved ikke godtgjort, at Landboerne vare godt stillede idet jeg ikke behøver at sige, at det er Fabrikkerne i Holland, der tage Indtægten af denne Forretning og stumme Fløden af den, medens Landboerne i denne Henseende komme tilført. Derfor er det ogsaa nu blevet klart for Landmændene, at de maa se at bringe Sagen i et andet Spør. De ere begyndte paa den Bevægelse, som vi her længe have været inde paa med Adresser til Regeringen, Sammenslutning og Sammenstyden af Penge for at drive Sagen frem, ligesom

Fabrikkerne længe har støttet deres Bestræbelser ved Sammenslutning og Sammenstud af Penge, hvorved de have virket paa alle mulige Felter. Det glæder mig iøvrigt, at den ærede Indleder, Folkethingssmanden for Præstø Amts 6. Valgfreds (Vojfen) indtil en vis Grad har stillet sig venligt lige overfor Landbrugerne; men som jeg tror at have paavist, bør vi gaa langt videre end den hvidærede Indleder. Han sagde, at Kontrollen med Margarinfabrikationen i Indlandet vilde blive lettere; men det tror jeg ikke. Naar jeg, som jeg har anført, antager, at Fabrikationen vil udstrække sig til en Masse Andelsmeierier, da tror jeg netop, at Kontrollen vil blive vanskeligere, ja, til en vis Grad umulig. Den ærede Taler sagde, at Overtrædelserne endnu ikke ere saa store, og det er sandt; men jeg tror, at de ville blive meget store, og det er Fremtiden, vi skulle se hen til, ikke den nuværende, nogenlunde taalelige Tilstand. Dernæst siger den ærede Indleder, at den engelske Lov er god, og deri kan jeg til en vis Grad være enig med ham. Naar han siger, at der ikke foreligger noget Eksempel paa Forsalfkning, nemlig af indført dansk Margarin, da tillader jeg mig her at gjøre den Indvending: Fordi der ikke nu foreligger Eksempler derpaa, kan der komme til at foreligge saadanne, og netop Eksemplet fra Holland viser, at noget Saadant kan ske. Jeg tror, at naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 1. Valgfreds saa stærkt forlanger Bevise for, at Prisen vilde blive stigende, naar man gif ind paa meget vidtgaaende Forholdsregler, naar vi f. Ex. vedtog §§ 6 og 7 i det foreliggende Forslag, naar vi forhindrede Indblanding af Smør og Fløde i Kunstsmør, hvad jeg tror, man bør gjøre, og naar vi forbød Farvning, da tror jeg ikke, man behøver at føre Bevis for Prisstigningen. Jeg tror, det vil være tilstrækkeligt at hævde, at naar vi gjøre Danmark til et margarinfabrikerende Land, vil sikkert Prisen falde; Begjæret vil blive mindre, og det vil gaa os, som det er gaaet Hollænderne. Jeg tror, at man mere og mere i England vil tabe, hvad man nu har, den fine Smag for dansk Smør. Jeg tror, at Begjæret efter den fine Vare vil blive aftagende, naar vi ikke bevæge os i den Retning, Lovforslaget stiller hen til. Jeg skal foreløbig kun slutte mig til Lovforslaget som det foreligger, men jeg tror ogsaa, vi maa have visse skjærpende Bestemmelser i Loven. Iøvrigt glæder det mig, at det ærede Medlem for Hjørring Amts 1. Valgfreds, der begyndte lidt strengt, som om han ikke var en Ven af Loven, dog gif saa vidt,